

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΣΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φ. Χρ. 110

Την Φύλλον
5 λεπτά 5

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΩΤΩΝ.

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 12 Ιουνίου 1903

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 46

— Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

«Καινά περί σου ἀκούομεν, ὦ Λάινα, τὴν Λαοβίαν Μέρηλαν τὴν πλουσίαν ἐὰν σὺ ἔσπερ ἄνδρα καὶ σὺνεῖναι ἔμῃς εἶκ εἶδ' ὅτι ποιήσας μετ' ἀλλήλων. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ: Ἑταρική διάλογος».

«Εἰς στενότατον κύκλον τῆς ἀνομιᾶς παρ' ἡμῶν κοινωνικῆς τάξεως ἐγνώσθη χθὲς μετὰ καταπληξίως ὅτι πολλὰ ἑσπερινὰ ἀνέκρουσαν εἰς αἰὲς ἀκρατικότητας καὶ πλουσιωτάτας οἰκογενεῖας τῶν Ἀθηναίων, κατὰ μυστικῶν συνηθησάντων καὶ συζητήσεων συνεκρότηται, σύλλογον τοῦ ὁποῦ τὰ μέλη ἀναλαμβάνουν δι' ὄρκου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἔλθωσι πατὲρ εἰς γάμου κοινωνίαν».

«Αἱ δεσποινίδες Ἀθηναῖδες αἱ ὁποῖαι προσεχώρησαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ συλλόγου τούτου δὲν ὑπερβαίνουν ἕως τῶρα τὰς 50. Διευνεγείται ὁμοῦ δραστηρία προπαγάνδα, ὅπως προσηλυτιθῶσι εἰς τὸν σύλλογον καὶ ἄλλαι ἀθηναῖδες, ὅχι μόνον ἐκ τῆς ἀριστοκρατικῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεσαίων εὐπόρων τάξεων».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 9 Ιουνίου»

ΔΥΣΤΥΧΩΣ καινά δὲν ἀκούμ. μετὰ τὴν εἰδησίαν τῆς «Ἀκροπόλεως», ὅπως τὸ Κλωνάριον τοῦ Λαουκιανού. Εἶνε παλῆ ἀ δουλεία, γνωστοτάτη, συστηματοποιεῖται ὁμοῦ τῶρα, καὶ μετὰ διαθέσεις προπαγανδικῆς, δταν ἰδρῦεται καὶ Σύλλογος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καὶ τόσο καλογορηστικὴ ἀποστολή, ἀφοῦ ὁ κυριώτερος σκοπὸς αὐτοῦ θὰ εἴη νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ ἐξυπηρετῇ καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ ἐξαπλώσῃ ἕνα περιέργον τρόπον ἀγαθίας τὸν ὁποῖον, οὔτε ὁ φυσικὸς νόμος ἀναγνωρίζει, οὔτε τὸ Οἰκογενειακὸν δίκαιον, ἐπὶ τοῦ παρόντος τυδλάχιστον.

Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε τόσο μικρὸ καὶ τόσο ἀκίνδυνον, ὅσο φαίνεται, ἔπρεπε νὰ ἤμπερῃ νὰ μιλήσῃ κανεὶς μετὰ τὴν κτηνώδη εὐλιχρῆνεια, τσολαπατώντας τὰ προσχήματα καὶ κουρελιάζοντας τὴν σεμνοσυφεία τῶν λέξεων. Ἐπρεπε νὰ ἤμπερῃ νὰ

μιλήσῃ ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια κ' ἔπρεπε νὰ τοῦ ἐπιτρέπηται νὰ παρουσιάσῃ θεοσυμνη. — σὰν τις ἐκφρατικώτατες παραστάσεις μερικῶν ἀρχαίων λυχνίων ποῦ βρίσκονται στὸ μουσεῖο μας καὶ ποῦ θὰ τις πῶρον, ὡς σύμβολα τῆς σφραγίδας τοῦς οἱ κυρίες τοῦ νέου αὐτοῦ ὄχι καὶ τὸσον ἤλικος. Σύλλογος. — ἔπρεπε νὰ τοῦ ἐπιτρέπηται νὰ παρουσιάσῃ θεοσυμνη τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ ἰδοῦν τὰ μακτὰ τῶν γονέων, τῶν συζύγων, τῶν ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι πιθανόν καὶ νὰ μὴ ἔδωσαν ἀκροῖα, ὅτι προτιμώτερον γι' αὐτοὺς εἶνε νὰ μπάξουν στὰ σπῖτια τοῦς δέκα ἀντρες, ἔστω καὶ ὄχι ἀψευδάστῃς ἠθικῆς, κατὰ μιά κυριαν ποῦ ἀσπάζεται τις ἀρχὰς τοῦ περιφῆμου αὐτοῦ συλλόγου.

ΤΡΙΑΝΤΑ εἶνε οἱ Ἀθηναῖδες ποῦ «προσεχώρησαν στὶς ἀρχὰς τοῦ συλλόγου τούτου». Οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὰς, ἀν ὄχι κ' ὄλες, εἶνε γνωστῆς. Τὰ ὄνοματά τοῦς δὲν τὰ σκεπάζει τὸ πέπλο τοῦ μυστηρίου. Δὲν ἔχετε δὲ νὰ κάμετε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ πάτε τ' ἀπόγευμα στὴν λεωφορὸ Κηριστῆς, ἢ νὰ κατεβῆτε στὸ Φάληρο, ἢ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ λεγόμενα ἀριστοκρατικὰ κέντρα γιὰ νὰ τις ἴδῃτε.

Ὅλ' οἱ σαχτικώτεροι θαμώνες τῶν κεντρῶν αὐτῶν, γνωρίζουν τις Ἀθηναῖδες αὐτὰς πολλοὶ δὲ ἠξεύρουν νὰ σὰς διηγηθῶν καὶ λεπτομέρειες, ἀρκετὰ γαργαλιστικῆς, ποῦ βρίσκονται μέσα σ' ὄλα τὰ πόκρυφα βιβλία τα ὁποῖα καταδιώκει ἀμειλίχτα ἡ Εὐσταγγελία καὶ τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν λύσσα διαβάζονται.

Τί ζητοῦν οἱ Ἀθηναῖδες αὐτὰς μετὰ τὸν σύλλογον τοῦς, περιστὸ νὰ τὰ ποῦμε. Εἶνε τόσο γνωστὰ πιά, ὥστε ἡ ἀποκάλυψις τοῦς δὲν παρουσιάζει κανένα ἐνδιαφέρον. Εἶνε ὁμοῦ ἀπαίσιον οὗτὸ ποῦ ἐπιδιώκουν, ἢ προπαγάνδα ποῦ δειροτολοῦν, ἢ διασφορὰ τὴν ὁποῖαν ζητοῦν νὰ ἐξαπλώσουν ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλον τοῦς, καὶ τὲ ἄλλα κοινωνικὰ στρώματα.

Κι' αὐτὸ, πρέπει νὰ πολεμηθῇ λυσσῶδως. Αὐτὸ πρέπει νὰ χτυπηθῇ κασακῆφαλα. Ἡ προπαγάνδα τοῦς. Τὸ Ἀρτάκειον καὶ τὰ ἄλλα παρθεναγωγεῖα μετὰ Χρυσῆ τοῦς. ἔχουν καλλιέργησι θαυμάσια τὸ ἔδαφος. Κ' ἔτσι τοῦ

συλλόγου αὐτοῦ οἱ θεμελιώδεις ἀρχὰς, δὲν θὰ δυσκολευθῶν καθόλου νὰ ριζοβολήσουν καὶ νὰ πνίξουν κάθε ἔχθος ἠθικῆς, ἀφοῦ μάλιστα ἡ κοινωνία μας εἶνε τόσο ἀνάποδα φτιαγμένη ὥστε νὰ ρουφᾷ λαίμαργα κάθε κακὸ, μόλις ἀγγίξῃ ἀπάνου τῆς.

ΘΕΛΟΥΝ νὰ μείνουν ἀνύπαντρες οἱ ὁμοφρονες αὐτὰς τῆς ἀρχαίας Μέρηλλας; Ἄς μείνουν. Θέλουν νὰ συνεχίζου καὶ στὴν κοινωνίαν τὰς κεντρικῆς παραδόσεις τοῦ παρθεναγωγείου τοῦς; Τὸ γούστο τοῦς κάνουν καὶ κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοῦς πῇ τίποτε.

Ὅχι ὁμοῦ νὰ ἰδρῦσουν καὶ Σύλλογος. Αὐτὸ εἶνε πολὺ. Ὅχι ὁμοῦ νὰ ζητοῦν νὰ παρασύρου κ' ἄλλες στὸν ἀνήθικο κατήφορον καὶ νὰ νουφώσουν εἰς κοινωνικὸ δόγμα τὸ γούστο τοῦς.

ΑΥΤΑ νομίσουμε πῶς εἶχαμε καθήκον νὰ ποῦμε. Ἄν πέσαμε ἔξω στὶς σκέψεις μας κ' ἂν οἱ πληροφορίες μας δὲν εἶνε ἀκριβεῖς, τόσο τὸ καλλίτερον. Ἐνα ἄρθρον θὰ μείνῃ στὸ παθητικὸ μας, ἀλλὰ ἡ κοινωνία θὰ σωθῇ ἀπὸ μια ἐπικινδυνὴ πληγῇ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ἙΡΜΕΝΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ὁ ἄντρας τῆς γυνίκας τοῦ μιὰ μέρι ἔτσι τῆς λέει: — Γυνίκα μου, ἀν πουλήσωμε τὸ φούρνου τῆς ἀλλῆς μας θὰ πῶρομε ἀγγελίδες δύο μετὰ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ. — Ἄν ἐπουλοῦσαι, ἄντρα μου, τὸ φούρνου τῆς κὺλης μας, Κι' ἂν δύο ἀγγελίδες ἐπαίρῃς μετὰ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ, ὅθ' τοῦ ἄρμεγα τὸ γάλα τοῦς μετὰ τὸ δικὸ μου χέρι, Γάλα ποῦ ἔβλεπ' ἔσθ' ἄρμεγα δάχτυλο τὸ καϊμάκι. — Ἄν μου ἔρμεγες τὸ γάλα τοῦς μετὰ τὸ δικὸ σου χέρι, Γάλα ποῦ ἔβλεπ' ἔσθ' ἄρμεγα δάχτυλο τὸ καϊμάκι, Καρδάρη ἐγὼ θὰ σοῦ περνα μετὰ χεῖλι τερνεμένο Κι' ἀκόμη μετὰ τὸ σκέπασμα ὁμορφοκαλισμένο. — Καρδάρη ἐσὺ ἂν θὰ μου ἐπαίρῃς μετὰ χεῖλι τερνεμένο Κι' ἀκόμη μετὰ τὸ σκέπασμα ὁμορφοκαλισμένο ὅθ' σοῦ κινῆ ἐγὼ βούτυρο ὡς ἐν' ἄσκι γεμάτο Ἄσκι ποῦ νὰ ἐκπλώσῃς στὸν ἥσκιον τοῦ ἀπὸ κάτω. — Ἄν βούτυρο ἐσὺ μοῦ κινῆς ὡς ἐν' ἄσκι γεμάτο Ἄσκι ποῦ νὰ ἐκπλώσῃς στὸν ἥσκιον τοῦ ἀπὸ κάτω, Ἐγὼ θὰ νὰ σου ἀγέρξω πιεθὶν τοῦ ζωγράφου Μετὰ τὸ κοντύλι τῆς γραφῆς νῆχ' ὁσιμένο χέρι, — Ἐσὺ ἂν θὰ μ' ἀγέρξῃς πιεθὶν τοῦ ζωγράφου

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ

είνε ο καπετάν Στέφανος ο Δίμυτας ή δχι; Νά, τὸ σπουδαιότερο ζήτημα ποῦ απασχολεῖ τις ἡμέρες αὐτὲς τοὺς κύκλους τῶν Ἀθηναίων Βουλγαροφίλων.

Ἐνας γαρὸς δημοσιογράφος ἀνέλαβε, καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφή του μάλιστα, νὰ μᾶς πείσῃ πὼς ὁ καπετάν Στέφανος εἶνε Μακεδονικώτερος κι' ἀπ' αὐτὸν τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ἀκόμα. Δυὸ Μακεδόνες, ἐνεργούντες καὶ ὡς πλερεξούσιοι τῶν κενταῦθα συμπαιρωτῶν τῶν ἑποστηρίζουν τὸ ἐναντίον. Ὁ κ. Δημοσιογράφος καθόλου παράδοξον νὰ δευτερολογίῃσι. Οἱ Μακεδόνες θὰ τὸν μνηθοῦν. Καὶ ἐνῶ ἀπο τὴν μιὰ μεριά θὰ ἐξακολουθῇ ἡ συζήτησι, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ καπετάν Στέφανος θὰ παίξῃ ἀνενόχλητα τὸν ρόλο του, ποζάρων ὡς Βουλγαροφίλος στὴν Ἀθήνα καὶ ὡς Ἑλληνοφίλος στὴν Σόφια.

Στὸ ζήτημ' αὐτὸ ἀπάνω, ἀντὶ νὰ ποῦμε τὴν γνώμη μας, σὰς τερβίζουμ' ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ γράμμα ποῦ μᾶς ἔστειλε κάποιος φίλος μας ποῦ ἔτιχε νὰ γνωρίσῃ καλὰ κι' ἀπὸ σιμὰ τοὺς Βουλγάρους. Διαβάστε το! Θὰ σὰς κἀνῃ καλὸ!

Ἐνας μαθητὴς Βουλγάρου ποῦ ἤφτασε ἔως στὴν τρίτη τάξη τοῦ Γυμνασίου, εἶνε σοφώτερος κ' ἐξυπνότερος ἀπὸ πολλοὺς μας Ἀκαδημαϊκοὺς πολίτες. Ἱστορία ξέρει ἀρκετῆ, ἀπὸ φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα καταλαβαίνει, φυσικῆς καὶ χημείας κτλ. ἔχει γνώσεις, ὅσες τοῦ χρειάζονται. Καὶ τὸ κυριότερο ξέρει νὰ σκέπτεται ἀπάνω σ' αὐτὰ ποῦ ξέρει.

Στὴν Βουλγαρία ἔχουν μεταφρασθεῖ τὰ καλύτερα ἔργα ἀπὸ τὴν παγκόσμια φιλολογία, κ' εἶνε γνωρισμένοι καὶ μετὰ τοὺς καλλίτερους μουσικοὺς. Στὰ λόγους λογῶν λογῶν, ἀθλητικοὺς καὶ ἀλληλοδακτικοὺς, ἔχουν, βιβλιοθῆκες σὲ πόλεις καὶ σὲ χωριά καὶ σὲ σκο-

λειά, ἔχουν. Καὶ τί δὲν ἔχουν; Σὰν τὰ συλλογίζουμαι ὅλα ποῦ ἔγιναν μέσα σὲ εἴκοσι χρόνια, λέω: Καθμένη Ἑλλάδα! Καὶ παρηγοριέμαι μόνο ποῦ σκέφτομαι πὼς ἴσως ὅλ' αὐτὴ ἡ πρόοδος νᾶνε καὶ κομμάτι φαινομενικῶς, βεβιασμένη. Καθμένη Ἑλλάδα!..»

Καὶ τὸ συμπέρασμα, ἔτσι γιὰ νὰ περῶ ἡ ὥρα: — Ἐνῶ οἱ Βούλγαροι δουλεύουν, ἐμεῖς ἐδῶ, οἱ φημφορόνοι, ἀντὶ νὰ τοὺς μνηθοῦμε, χανόμαστε γιὰ νὰποδείξουμε ἂν εἶναι Ἑλληνας ἢ Βούλγαρος ἓνας κρεμανταλάς, ποῦ ὀπλίζεται, ἀνάλογα μετὰ τις περιστάσεις, πότε μετὰ τὴν ψαλίδα τοῦ φραγκοροφίτη καὶ πότε μετὰ τὴν περικεφαλαία τοῦ Δὸν Κιχῶτου. Δὲν πᾶμε νὰ κουρευόμαστε μετὰ τὰ χάλια μας!..

ΜΙΑ ΦΟΡΑ

ἀκόμα σώζεται ὁ κ. Δηλιγιάννης τῇ ἐπεμβάσει τῶν Δυνάμεων. Τὴν πρώτη φορὰ στὸ 86 μετὰ τὸν ἀποκλεισμό. Τὴν δεύτερη φορὰ τώρα, μετὰ τις διπλωματικὰς παραστάσεις, ἓνα εἶδος ἀποκλεισμοῦ κι' αὐτὲς, γιὰ τὸ μονοπώλιο.

Στὰ 97 τὸν ἄφησαν χωρὶς ἀποκλεισμό—πὼς τὸν ἐπερίμενε καὶ τότε!—καὶ γι' αὐτὸ ἔκανε τὸν πόλεμο.

Τί θὰ ᾤσῃ τώρα στοὺς «φίλους συμπολίτας», τὸ ξέρει ἀπὸ τοὺς παληοὺς καλοὺς καιροὺς τοῦ Ροῦμπολδ:

— Ἦθέλαμε νὰ ψηφίσουμε, φίλοι συμπολίται, τὸ μονοπώλιον τῆς σταφίδος, ἀλλ' αἱ Δυνάμεις μᾶς ἐμπόδισαν!

Ἐὐτυχῶς τοῦχει μείνει ἓνα χέρι γερὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου ἀποκλεισμοῦ, γιὰ νὰ τὸ θυσίασῃ ὑπὲρ τῆς φιλότατης πατρίδος, διαβεβαιώνοντας τὸ Πανελλήνιον ὅτι προτιμάει, ὅπως καὶ τότε νὰ κόψῃ τὸ χέρι του, παρὰ νὰ ὑπογράψῃ τὸ σταφιδικὸ ἀποκλεισμό.

Στὸ Χατζιδάκι (ἢ Χατζιδάκι)

Ἄφου δὲ θέλει μαλλιάρης
νὰ γίνῃ ὁ Χατζιδάκης,
ἄς γίνῃ: Κασιδάκης.

Κ. Τεθαρίνης
ΠΟΛΙΤΙΚΑ

καὶ διπλωματικὰ ἄρθρα, ἄρχισε νὰ δημοσιεύῃ κάπου τις ἡμέρες αὐτὲς ἓνας ἀπὸ τοὺς δεσποτάδες μας.

Πολλοὶ παρεξενύτηξαν γι' αὐτὸ, δὲν ἔχουν ὅμως δίκιο. Ἄφου ἡ Ἐκκλησία μας πιά διωρθώθηκε, τῶρριξαν οἱ δεσποτάδες μας στὴν πολιτικὴν, γιὰ νὰ

βρίσκονται σὲ δουλειὰ καὶ γιὰ νὰ μὴ παραχοντραίνουν ἀπὸ τὸ καθισιό.

Plau lite cives! Τί περιμένετε;

Ἡ Κοινὴ Γνώμη

ΚΟΡΜΠΕΤ-ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Φίλτατε «Νουμά»

Ἀνεγνώσατε βεβαίως τὴν συνέντευξιν τοῦ ἀναχωρούντος Κόρμπετ καὶ τὴν (ὑποτιθεμένην) ἀπάντησιν τοῦ προασπιστοῦ τοῦ Συντάγματος Δηλιγιάννη.

Ἀκριβῶς καὶ ταυτοχρόνως κάπου ἀνεγνώσαμεν: ἢ μικροφιλοτιμία εἶνε ἰδίωμα τῶν κοινῶν ἀνθρώπων· οἱ μεγάλοι ἄνδρες δὲν ἀποποιούνται πολλάκις νὰ δέχονται τὰς συμβουλὰς καὶ νὰ γίνωνται ὄργανα τῆς γνώμης ἄλλων ἀνθρώπων, ὅταν εἶνε πεπεισμένοι περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν· ὁ Mirabeau διὰ ξένην τινὰ γνώμην εἶπεν «οἰσθάνει νὰ εἶνε κατὰλληλος πρὸς τὸν σκοπὸν» καὶ πράγματι τὴν οἰκειοποιήθη. Μήπως διότι ὁ Κόρμπετ ἀνεκάλυψε στὸν προῦπολογισμὸν τοῦ Δηλιγιάννη δύο ἐπὶ πλέον ἐκατομμύρια; ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δίδοντες γνώμης, συμβουλὰς κλπ. ἐνοῦν πολὺ καλὰ ὅτι δὲν τοὺς εἶνε ἐπιτετραμμένον ν' ἀνακατευθοῦν εἰς τὰ τοῦ Κράτους· ἀλλὰ νὰ μὴν τοὺς συμβουλευόμεθα; νὰ μὴν ἀκούσωμεν τὰς ἀκαδημαϊκὰς (ἔστω) γνώμης των, ἀφου ὅλοι οἱ περιήρητοι οἰκονομολόγοι τῆς Ἑλλάδος ἐφίνισαν ὅτι ἦσαν καὶ εἶνε τὸ γλυκοῦ νεροῦ, ὅλοι ἐχαντάκωσαν τὴν Ψωροκόσταϊν; Ὅταν ἐφέραμεν διοργανωτὰς τοῦ ἐνός καὶ ἄλλου κλάδου τοὺς ἀνεμίξαμεν εἰς τὸν Κράτους ἢ συμβιβαστικοὺς τοὺς ἐκάναιμεν; ἀφου ἔχωμεν ξένους οἰκονομολόγους, γνωρίζοντας πλέον καλῶς τὰ καλ' ἡμᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς διδάξωσι νὰ ἀναδιοργανώσωμεν ὅλα τὰ οἰκονομικὰ μας, τὰς φορολογίαις μας κλπ., κλπ., νὰ ἐκθέσωσι ἓν σύστημα οἰκονομολογικόν, νὰ τὸ ἴδωμεν, νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, νὰ τὸ χωνεύσωμεν καὶ κιντόπιν νὰ τὸ ἀκολουθήσωμεν; ἢ οὕτω θὰ ἐπιβουλεύωσι τὰ Συνταγματικὰ δικαιώματα (Κύριε Δηλιγιάννη) τοῦ Κράτους;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Μένιπτιον. Ἄς λέν κι' ἄς γράφουν ὅτι θέλουν. Λίγο μᾶς νοιάζει. Ἄν δὲν θέλουν νὰ τὸ δοῦν αὐτοὶ, τὸ βλέπουν ἄλλοι, ξένοι τὴν πατρίδα, ἀλλὰ περισσό-

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ „ΝΟΥΜΑ“

4

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΤΙΜΩΝΑΣ Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ

ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ

(Ὁ Δίας φεύγει. Ὁ Ἑρμῆς κι' ὁ Πλούτος κίνουν μερικὰ βήματα κ' ὄσπερα σταματοῦν).

Ἑρμῆς. Ἑμπρός, τραβάμε, Πλούτε· μὰ τί εἶν' αὐτός; κουτσαίνεις; Λασημονησῆ, ὦ εὐγενῆ μου, πὼς δὲν εἶσαι μονοσταχδὸς μα καὶ κουτσός.

Πλούτος. Δὲ τὸ παλαιῖον πάντ' αὐτὸ, Ἑρμῆ· παρὰ σὺν πηγαίνω σὲ κανένα σταλαμένο ἀπ' τὸ Δία, δὲν ξέρω κ' ἐγὼ πὼς, εἶμαι ἀργασάλευτος; καὶ κουτσός; κι' ἀπ' τὰ δυὸ πόδια, ποῦ μόλις μπορῶ νὰ φτάσω στὸ τέλος, ἀφου καμμιά φορὰ ἐκεῖνος, ποῦ

με περιμένει, ἔχει γράσει προτῆτερα. Μὰ ὅταν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαγθῶ ἀπὸ κανένα, θὰ με δεῖς μετὰ φτερά, πλὴν πλοῦ πλοῦ γρήγορο κι' ἀπ' τὰ ὄνειρα σὺν νὰ ποῦμε ἄμα πίσω ἢ ὑσπληγγα κ' ἐγὼ ἀμέσως ἀναδείχουμαι νικητὴς, πηδώντας ἀπὸ ἀνῶν ἀπὸ τὸ στάδιο, χωρὶς καμμιά φορὰ νὰ με δοῦν κ' οἱ θεαταῖς.

Ἑρμῆς. Δὲν εἶνε ἀλήθειαι αὐτὰ, ποῦ λές; ἐγὼ τουλάχιστο μπορῶ νὰ τοῦ πῶ πολλοὺς, ποῦ ἔχτες δὲν εἶχαν οὔτε ὄβολο γιὰ ν' ἀγοράσουν θηλειὰ, καὶ ξάφνου σήμερα εἶνε πλούσιοι καὶ πολυέξοδοι καὶ βγαίνουν ἀμαξάδα μετὰ κάτσαπρα ἄλογα, ἀφου αὐτοὶ οὔτε γαϊδοῦρι δὲν εἶχαν ποτέ. Καὶ ὅμως φορῶντας πορφύρας καὶ χρυσὰ δαχτυλίδια γυρίζουν στὴν πόλη χωρὶς κ' οἱ ἴδιοι νὰ τὸ πιστεῖουν, εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν εἶνε ὄνειρο νᾶνε πλούσιοι.

Πλούτος. Αὐτὸ εἶνε ἄλλο Ἑρμῆ· καὶ τότες δὲν περπατῶ μετὰ τὰ πόδια μου, οὔτε ὁ Δίας με στέλνει σ' αὐτοὺς παρὰ ὁ Πλούτωνας, γιατί κι' αὐτός δίνει πλοῦτη κ' εἶνε ἀνοιχτοχέρης; τὸ λέει τουλάχιστο καὶ τὸνομά του. Ὄντας λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀλλάξω σπῆτι ἀπ' τὸν ἓνα στὸν ἄλλο, ἀφου με κλείτουν μέσα στὴ διαθήκη καὶ με σφαλίσουν προσηχτικὰ, με σηκώνουν με βιά καὶ με μετακυλίζουν! Κι' ὁ πεθαμένος (ποῦ ἄφησε τὴν κλη-

ρονομιά) μένει ζαπλωμένος σὲ καμμιά σκοτεινὴ γωνιά τοῦ σπιτιοῦ, σκεπασμένος ἀπ' τὰ γόνατα κι' ἀπάνω με κανά παλιοσέντονο, περιζήτητος στίς γάτες, κ' ὅσοι ἐλπίσανε σ' ἐμένα με προσμένουν στὴν ἀγορὰ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, καθῶς περιμένουν τὸ χελιδόνι τὰ μικρὰ του κουνιοῦρίζοντας, ὅταν πετάει κοντὰ τους.

Κι' ἄμα βγάλουν τὴν σαργίδα καὶ κόψουν τὴν κλωστή κι' ἀνοιχτεῖ ἡ διαθήκη καὶ φωνάξτε τ' ὄνομα τοῦ κεινοῦργου μου ἀφέντη, ποῦ θᾶνε βέβαιαι ἢ κανένα; συγγενῆς ἢ κόλακας, ἢ γυναικωτὸς δούλος, πολυάκριβος; γιατί ἦταν ἐρωμένος; του, με ξουρισμένο ἀκόμα τὸ πρόσωπο, καλοπερωμένος ὁ παλληκαρᾶς; γιὰ τις διαφορὰς καὶ κάθε λογῆς γλύκας ποῦ τὸν δούλεψε, ἢ κ' ἔχει περάσει πιά ἡ μπόγια του, ἐκεῖνος λοιπὸν, ὅποιος κι' ἂν εἶνε, ἀφου μ' ἀρπάξει μαζῆ μετὰ τὴ διαθήκη με φέρνει τραχάλα κι' ἂν τὸν ἔλεξαν πρῶτα Πύρριον ἢ Δρόμιονα ἢ Τίβιον ἀλλάξει τὸνομά του σὲ Μεγακλῆ ἢ Μεγάβυζο ἢ Πρώταρχο, ἀρίνοντας ἐκεῖνος, ποῦ τοῦ κάκου ἔχασκαν, νὰ κοιτάζονται ἀνασταξῶ τους καὶ νὰ λυποῦνται σ' ἀληθινὰ, γιατί τοῦ ἔφυγε τέτοιο μαγιόψαρο μετὰ ἀπ' τὸ κορινέλο, ἀφου κατάπιε καὶ τὸ περσότερο δόλωμα. Μὰ κι' ὁ κεινοῦργος ἀρέντης μου, ἀφου ριχτεῖ καταπᾶνου μου με

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Είς μεταλλικόν Ταμείον... Τραπεζικά γραμμάτια... Εξωτερ. λογαριασμοί... Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν... Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων... Προξοφλήσεις... Καθυστερήσεις... Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ... Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων... Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ... Δάνεια εἰς δῆμους λιμενας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα... Χορηγήσεις εἰς γεωργικημάτων... Καθυστερήσεις χορηγήσεων... Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους... Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζαν Κρήτης... Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήμ. ἐξ ἀναγκαστ. ἐκποιήσεων... Ἐξόδα ἐγκαταστ. (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμματίων)... Διάφοροι λογαριασμοὶ... Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ... Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν... Λογαριασμοὶ ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυβερνήσε. εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ... Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἑπιειροθεσταλίας... Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζ. γραμμάτια)... Διάφορα

Table with 3 columns: Date (31 Μαΐου 1903, 30 Ἀπριλίου 1903), Balance (1,577,260.70, 1,680,294.16), and various financial entries with their respective values.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον... Ἀποθεματικὰ κεφάλαια... Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ... Ἰ Διὰ λ)σμοὶν τῆς Κυβερνήσεως... ἸΙ » » » Τραπεζῆς... Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα... Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν... Καταθέσεις ἄνευ τόκου... Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι... Μερίσματα πληρωτέα... Καταθ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον... Διεθν. Οἰκ. Ἐπιτροπὴ λ)σμοὶ καταθ. ἐκ δημ... Ὑπεγγ. προσ. (εἰς χρυσ. δρ. 185.974.12... (» τρ. γρ. » 10,198,873.57... Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν... » » » τραπεζικὰ γραμμάτια... Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν... Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτ... Ἐντ. κατάθ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκ. Σ. Π-Δεμερλή-Συνόρ... » » τραπεζ. γραμμάτια... Καταθέσεις Δημοσ. εἰς τραπεζ. γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον ΒΦΜ'... Καταθ. ἔντοκοι... Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς... Ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς... Καταθέσεις Ταμειουτηρίου... Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ... Διάφορα

Table with 3 columns: Date (31 Μαΐου 1903, 30 Ἀπριλίου 1903), Balance (20,000,000, 20,000,000), and various financial entries with their respective values.

τερο Ἑλλήνας ἀπ' αὐτοὺς. Σ' ἓνα γράμμα του ἀπὸ τὸ Βερολίνο, ὁ κ. Dieterich μᾶς γράφει: «... ὁ «Νουμάς» μου κάνει τὴν εὐεργετικὴν ἐντύπωσιν μίξις ἀνοιχιάτικης ἀναγέννησις ὑστερ' ἀπὸ τὴν σκληρὴν παγωσίαν τοῦ χειμῶνα. Σὰς εὐχόμεναι εὐκρινῶς νὰ ἐπιτύχετε τὸν ἄγιο σκοπὸν σας νὰ γλυτώσετε τὸ ἀγνὸν δέντρο τῆς σωστῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἀπὸ κάθε λογῆς σκουλήρικα καὶ σκρίτικα ποῦ κρυφωτρώγουν τὰ τρυφερά του βλαστάρια, γιὰ νὰ δυνάμωσῃ καὶ πρηνίση καὶ νὰ ζωγονήσῃ τὴν Ἀνατολήν. Διότι εἶμαι καταπιστευμένος πῶς μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ πρόμαχος πνευματικῆς προκοπῆς μετὰ ἐν τῷ ἀρχαίῳ χώρῳ τὸ Ἑλληνικόν. Ὅχι ἕκείνος ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ τουρκοκρατημένος καὶ δεσποτικωποιημένος, ποῦ καλλίτερα νὰ τον κέρῃ κανεὶς Βυζαντινισμὸς, ποῦ τὸν χυπᾶτε τόσο θαρρετὰ καὶ ἐπιμονα, πρὸς ὁ νεογέννητος ὁ Ἑλληνισμὸς ποῦ προβάλλει ἀπὸ κάθε ἀράδα τοῦ φύλλου σας. Ἐκόντευκα καμμια φορὰ νὰ τέλειπτιθῶ γιὰ τὸ μέλλον τῆς φυλλῆς σας, τῶρα πάλιν ἀνακινῶ καὶ παύω θαρρῶς».

— I. Γ. Στιμν. Σεβαστὸ τὸ πνεύμα σου. Δὲν στέλνεις τοῦλάχιστον τὴν διεύθυνσιν σου νὰ συνεννοοῦμεθα ταχυδρομικῶς; Θέλωμε νὰ σοὶ ποῦμε κατὰ ποῦ εἶνε ἀνάγκη νὰ σοὶ τὸ ποῦμε ἢ προσωρικῶς ἢ μετὰ γραμματίου. Τὸ ἄρθρον καὶ ἡ «κοινὴ γνώμη» θὰ δημοσιευθῶν. — κυρία Ν. Δεγ. (ἄλλα ψήφια δυσαναγνώστα). Θὰ δημοσιεύσωμε εὐχαριστίας τὰς παρατηρήσεις σας γιὰ τὰποκαλυπτήρια τῶν λογίων, ἀν μὰς σταίλτετε καθαρογραμμένον τὸνομά σας. Ὅπως τῶχτε γράψετε, δὲν ξέρουμε ποια ὑπογραφή νὰ βάλουμε ἀπὸ κάτω.—κ. Ν. Σ. Ὁ κ. Περ. Γιαννοπούλος ἐσώπασε, ἴσως πρωτογενῶς, ἴσως καὶ γιὰ πάντα. Ὁ Πορτιέ ης θὰ ξαναγράψῃ. Εἶσθ' εὐχαριστημένους;

— κ. Ἀνυπὸμνησθῆτα. Ἐραία. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀν ἤμπερῆτε νὰ παράτετε τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖο, θὰ πλέγαμε καλλίτερα.—κ. Κ. Διτάκη, θὰ δημοσιεύωσι καὶ αὐτὰ μετὰ τὴν ἀράδα τους.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— «Ὁ Καρκίνος παρὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλλησιν ἰατροῖς» μελέτη ἱστορικὴ τοῦ κ. Ἀριστ. Π. Κοῦζη, ὁρηγητοῦ, ἀριστευτικὰ καὶ στεφθεῖται ἐν τῷ ὑπο τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἑταιρείας ἱεθευμένου Συμβουλιδαίῳ ἀγῶνι τοῦ 1902, τοχόσκα δε καὶ τοῦ διδραχμοῦ ἄλλου.

— Τὸ «Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων» τὸ φιλανθρωπικώτατον αὐτὸ ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον τόσον θαυμασίως λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Κελ. Μουσουδακη, ἐδημοσιεύει εἰς φυλλάδιον τὴν λογοδοσίαν τοῦ περὶ τῆς ἐποχῆς. Ἡ μελέτη τῶν εὐφλωποτατων ἀριθμῶν πείθει ὅτι μετὰ ὅση νοικοκυρυσσὴ διαχειρίζονται τὰ χρέηματα του, μετὰ ἄλλην τόση φουλαργουρία Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνία προσφέρουν τὴν ἀρωγὴν τους σ' αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξεται γενναϊότερα.

τὰ μούτρα, χωριάτης καὶ χοντροτόμαχος ἄνθρωπος, ποῦ τρέμει ἀκόμα τὸ λυτάρη καὶ, ἀν περὶ ὠντας κανένα; σκάσει τὸ καμτσίκι του στὸν κέρα, τεντῶνει τ' αὐτὶ του καὶ χαιρετάει τὸ μύλο σάν τὸ Παλάτι, καταντῆναι ἀνυπόφορος πιά σ' ὅσους τὸν συναντοῦν, γιὰτὶ καὶ τοῦ ἀσπλάζωτους φέρνεται περηφάνη καὶ ὅσους ἦσαν δούλοι μαζῆ του τοὺς χυπάει μετὰ τὸ καμτσίκι, δοκιμάζοντα. ἂν τοῦ πρέπουν καὶ αὐτονοῦ τὰ τέτοια, ὡς ποῦ ἡ ἀφροῦ πέσει στὰ χέρια καμμιανῆς παστρικοῦλας ἢ θελήσει νὰ θέρπει ἄλογα ἢ μπιστευτεῖ στοὺς κλόκακας, ποῦ ἀμόνον, ὅτι αὐτὸς εἶνε βέβαια ἄμορφοτερος καὶ ἀπ' τὸ Νιρόκα καὶ ἀπὸ σοὶ καλλίτερον ἀπ' τὸν Κέροπα ἢ τοῦ Κόδρου καὶ πῖο ἐξυπνος ἀπ' τὸν Ὀδυστέχ καὶ πλουσιότερος ἀπὸ δεκαξὴν Κροίσους μαζῆ. Ἐδοθεῖς σὲ λίγο καὶ ὁ κλοκορξικὸς δσα μαζευτικῶς λίγα-λίγα μετὰ πολλὰς ἐπιποχίας καὶ κλεψίας καὶ ἀτιμίας.

Ἐργυῖς. Τὰ λὰς ἀπάνου-κάτου ὅπως γίνονται. Μὰ ὅταν πηγαίνεις μοναχὸς σου, πῶς βρίσκεις τὸ δρόμο, ἀφροῦ εἶσαι τόσο στραβός; ἢ πῶς ξεχωρίζεις σὲ ποιὸς σὲ στέλνει ὁ Δίας, ὅταν νοκίσει πῶς τοὺς ἀξίζει νὰ γίνουιν πλοῦσιοι;

Πιλοῦτος. Καὶ πιστεύεις δὰ πῶς βροίτω ποιὸς εἶνε; μὰ τὸν Δία καθόλου γιὰτὶ ἄλλιως, ἀφίνοντας τὸν Ἀριστείδη, δὲ θὰ πῆγαίνα στὸν Ἰππὸνικο καὶ στὸν Καλλία καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους Ἀθηναίους, ποῦ δὲν ἀξίζουιν οὔτε μονόλεφτο.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Ἰουνίου 1903

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ